

(Политика, 23.12.2009)

За сада „непозната група грађана”, која за себе каже да су православни Хрвати, најавом да ће формирати хрватску православну заједницу, а потом и аутокефалну хрватску православну цркву, узнемирила је овдашњу јавност, али и унела зебњу међу Србе у Хрватској који такву иницијативу доживљавају као политичку провокацију.

Као што је кроз историју било, а и данас има Срба католика и Срба мухамеданске вере, тако је могуће да има и Хрвата православца.

Колико их је, видеће се када се и формално региструју као удружење грађана, на шта по законима имају право. Да ли је реч о људима из мешовитих бракова, као што претпоставља митрополит загребачко-љубљански Јован, или о Србима који су из неких разлога решили да се одрекну свог националног идентитета, мање је важно од чињенице да ова група поново оживљава Павелићеву идеју о „Хрватској православној цркви”.

Довољан је летимичан поглед на сајт „хрватских православца” па да се посумња у њихове искрене намере да негују свој специфичан православни идентитет. Усташка иконографија и карта НДХ, на којој је уцртан и српски православни манастир Гомирје у Горском котару, нормалног човека, без обзира на то којој вери припадао, не може оставити равнодушним. Многи се питају да ли је то наставак акције застрашивања Срба и Српске православне цркве у Хрватској из 2008. године. Тада су бивши хадезеовци окупљени у странку Јединство Хрватске покренули потписивање јавне петиције за забрану деловања СПЦ у Хрватској и оснивање „хрватске православне цркве”. Наравно да петиција није дала резултате, али питајте православне свештенике у Хрватској како су се тада осећали.

Можда хрватски православци и могу основати своју верску заједницу, налик на такозвану Црногорску православну цркву која је регистрована у полицијској станици на Цетињу 17. јануара 2000. године. Али ХПЦ и ЦПЦ никада не могу постати аутокефалне цркве – јер су формиране супротно православним канонима. У православном свету свака

Коме треба Павелићева црква

Пише: Миленко Пешић
четвртак, 24 децембар 2009 21:31

аутокефална црква има своју јурисдикцију и није могуће да се група људи тек тако састане и прогласи се за цркву.

Неко ће рећи да је све ово добило незаслужено превелики публицитет у српским медијима, али „пројекат ХПЦ” може отежати иначе захладнеле српско-хрватске односе. Све је почело са најавом Стјепана Месића да се на крају свог председничког мандата од регионалних лидера опрости на православни Божић, и то баш у Призрену. Потом је уследио провокативан иступ хрватске делегације у Међународном суду правде у Хагу, где нису само бранили независност Косова већ су спомињали и Војводину, и то у деликатном политичком тренутку када је северна српска покрајина чекала на усвајање свог статута. Без обзира на то колико је озбиљан, пројекат формирања „Павелићеве цркве” тешко да ће побољшати односе Београда и Загреба.